



13. årgang

Utgitt av A/S NA  
Oscarsgt. 53, Oslo.

Redaktør

**KJELL LYNAU**Redaksjonssekretær  
**HENNING LABERG**

Layout

**SVERRE ØSTEN**

Disponent

**KARE BAKKE**

Annonsejef

**ERIK SANDBERG**

## TIL STORTINGET

*fra norske kvinner.*

Vår kultur står ved en skillevei. Vi opplever et stormløp mot de moralnormer og de etiske verdier vårt samfunn er bygget på.

Idet vi understreker at det ikke er politiske synspunkter, men menneskenes karakter som er den avgjørende faktor i kampen om landets fremtid, vil vi overfor Norges Storting erklære:

1. Vi er overbevist om at det eksisterer en klar og uforanderlig lov for hva som er rett og hva som er galt.
  2. Vi oppfordrer hver mann og kvinne til modig å forsvare våre grunnleggende moralske verdier.
  3. Vi tror på ekteskapets ukrenkelighet, og at det seksuelle samliv utelukkende hører ekteskapet til.
  4. Vi vil sammen med skolen ta ansvaret for at våre barn får nødvendig kunnskap om forplantning, men vi vil ikke at skolen skal gi seksuell opplæring eller undervise i prevensjon.
  5. Vi er imot at det i familie- og helsespørsmål gis en veiledning som kan oppmuntre til usedelighet.
  6. Vi vil ha kristendomsundervisningen bevart og styrket i våre skoler. Den kan ikke erstattes av psykologi eller human-etikk.
- Vi ønsker å kunne se fremtiden i møte med trygghet for den kommende generasjon.
- Våre fedre på Eidsvoll skapte i sin tid Grunnloven for å sikre rett og frihet i landet. Vår fremtid krever at folket så vel som dets ledere i dag i enhver situasjon velger det som er rett, uansett hva det koster.

Medio oktober 1963.

# TAKK SOM BYR

# TAKK SOM BYR- NÅ - OKTOBER 1963

**E**kteskapet er enhver's privatsak. Jeg ønsker ikke å gifte meg, men dersom jeg får en god jobb og et hjem er jeg fullt beredt til å innrømme at jeg ønsker å få et barn som jeg vil fostre, men ingen mann, takk som byr.

(Gunnel Thörnander, 26. Studentleder i Uppsala.)

Forleden dag kom en kvinnelegasjon til Stortinget med et opprop. Det var undertegnet av 129 000 norske kvinner. Et hundre og niogtyve tusen. Det er mange. Med rette kunne delegasjonens leder si at den erklæring hun overrakte stortingspresidenten, ga uttrykk for en folke mening.

Hva var det så de 129 000 norske kvinner hadde på hjertet?

Selvfølgeligheter, bare enkle ord om rett og moral, om oppdragelse og ekteskap, om kristendomsundervisning og Grunnloven.

Altså ingen revolusjon mot det bestående. Ingen banebrytende tanker om å bryte lenker og bånd, sprengte fordommer.

Og allikevel, det var et slags opprør. Den brede fylking av norske kvinner sto frem for å stanse en utvikling som de mener fører galt avsted.

«Vi opplever et stormløp mot de moralnormer og etiske verdier vårt samfunn er bygget på», står det i oppropet. Og i den talen fru Guri Ulfrstad holdt ved overrekkelsen, understreket hun at en nasjons sunnhet først og fremst avhenger av den ånd og moral som lever i folket og dets ledere.

129 000 kvinner føler altså uro over den utvikling, det stormløp mot moralnormer som finner sted i vårt samfunn. Det skulle være adskillig fler, kvinner som menn, som føler den uroen og ville være villige til å undertegne.

Det underlige er jo at disse kvinner ikke ber om annet enn at ledere og oppdragere går inn for å bevare

det bestående, går inn for å styrke folkets moral og karakter.

Det er et upolitisk opprop. Kvinnene tenker på den kommende generasjons trygghet og muligheter. Ikke på politiske synspunkter.

Men i dagens Norge er dette opprop ikke upolitisk, for det stormløp mot de verdier kvinnene går inn for, er en følge av den bevisste omforming av vårt samfunn som står i Arbeiderpartiets program. At denne programpost er godt fulgt opp fra de øvrige sosialistpartier, er ikke engang nødvendig å si. Vi finner nettopp i disse partier, på ytterste venstre fløy, de mest kjente radikalerne, folk om hvem man vel kan si at friheter er blitt viktigere enn frihet.

Husk at vi har opplevd radio-debatten om prevensjonsundervisning i skolen, vi har opplevd at Trygve Bull håner biskopene i Stortinget. At Smemo nektet adgang i NRK. Vi har opplevd at kristendomsundervisningen i skolen stadig trenges bakover. Vi har en regjering hvor statsministeren selv, og flere av hans ministre, har en så sterk anti-kirkelig oppfatning at de ikke er medlemmer av statskirken. Dette betyr ikke at de er folk uten karakter, men det betyr at de er, i det minste, kirkefiendtlige. Når de etiske normer vårt land bygger på, er sprunget ut av den kristne etikk, blir det her et misforhold. En del av landets ledere, og landets ledende parti, mener at de kan bygge normer på andre verdier. De er i hvert fall ikke innstillet på i første rekke å forsvare vår kristne arv.

Dermed får de ytterliggående radikalerne fritt spillerom. De opptrer da også med stor styrke i den oppløsende prosess hvor menneskets driftsliv og tilbøyeligheter settes i høysetet som normgivende og hvor ingen tradisjonelle etiske hemninger tales overfor den fri livsutfoldelse.

I tillegg kommer så den overhånd-

tagende seksualisering i kunst, særlig film, i reklame, i underholdning, en stadig påvirkning som egger til stormløp mot moralnormer og tidligere godkjent etisk holdning. Når så forvirring preger oppdragelsen og karakterdannelsen, får den kommende generasjon lite å stå imot med. Og her er det altså denne store fylking av norske kvinner finner det på tide å stå frem for å demme opp, før utglidningen er total.

Måtte de lykkes, måtte den nye vind som nå blåser opp for en restaurering av folkekarakteren, for fastere etisk grunnlag og klare godkjente normer, øke i styrke og skape et nytt og sunnere klima på dette område.

Det er interessant å se at et lignende opprop fra 140 leger på samme tid har sett dagens lys i Sverige. Radikalerne har gått til motangrep. Det hevdes at oppropet er inspirert av MRA-leger og at de øvrige leger blant de 140 er lurt. Det er i sannhet en underlig argumentasjon. For det første er det jo nettopp viljen til moralsk opprustning som har gitt denne verdensomspennende kristne bevegelse dens navn. Dessuten er det underlig at leger som har elendigheten på nært hold, skulle la seg lure til å underskrive et opprop i så klart sprog.

Også det norske oppropet har sikkert en MRA-side, men det skal bli vanskelig å si at 129 000 norske kvinner er lurt.

Men i Sverige raser debatten, de underligste uttalelser mot oppropet for sedelighet ser dagens lys. Det er et av dem sitert over disse linjer. De turde være symbolske for den forskrudde og egoistiske oppfatning som radikalerne står for. Ingen bør hindre studentlederene i å leve som hun ønsker. Men vi må hindre henne og hennes likesinnede i å rive hele samfunnet med i fallet, takk som byr.

Kj. L.